

ELŐFIZETES:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fel évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét
 illető küldemények a
 szerkesztőnek, anyagiak
 a lap tulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyitár sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyomdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr. | Megjelen minden kedden és pénteken. | Egyes szám ára 10 kr.

Zombor érdekei.

A múlt városi közgyűlésnek egy Zombor anyagi érdekei szempontjából igen fontos tárgya volt. Baross Gábor miniszter jóváhagyta Zombor 189¹/₂-ik évi közüti költségvetését. A jóváhagyás örömdetes tudomásul vétetett. Azzal akarunk röviden foglalkozni, mit jelent Zomborra nézve pénzügyi szempontból ez a jóváhagyás.

Baross miniszter a közgyűlési határozatot első ízben nem hagyta jóvá, s ezzel kapcsolatosan leiratában utasította a város közönségét, hogy az utótvény rendelkezéseinek megfelelőleg, utálótzatát megfelelő műutak építésével fejlessze, meghagyta, hogy körülbelül 21 kilométert kitevő utainak fentartásáról, a törvény szabványai szerint, maga gondoskodjék.

Zombor törvényhatósága ezzel szemben felírt a miniszternek s kifejté, hogy mily nagy anyagi áldozatba kerülne a városnak a rendelkezés kivitele. Előadta, hogy érdekében áll megvárni a minden valószínűség szerint már a közel jövőben elkészülő baja-zombor-újvidéki vasutnak forgalomba való adását, nyomatékos érvekkel rámutatott arra a nagy teherre, mely reá az említett 21 kilométernyi műut (ezt jelenleg a megye gondozza) fentartásából háramolnék.

Ezeknek megfelelőleg az 189¹/₂-ik évi közüti költségvetésbe nincs felvéve sem a 21 kilométernyi műutnak fentartásához szükséges összeg, előirányozva sines újabb műutak kiépítésére szánt pénz.

Baross miniszter első rendeletének megváltoztatásával a város 189¹/₂-ik évi közüti költségvetését — mint azt Zombor érdekeit szíven viselő minden polgár örömmel hallhatta — a tegnapi közgyűlésen felolvasott leirat szerint jóváhagyta.

S mit jelent ez Zomborra nézve? Jelenti először azt, hogy a város nem lesz kénytelen magát oly költségekbe verni, melyek azáltal, hogy a kiépülő baja-zombor-újvidéki vasut jobban eleget fog tenni a forgalom igényeinek, — ha nem is felesleges, de mindenesetre meglehetősen improductiv kiadás számba mennének s a melyek Zombor város polgárait nem csekély mértékben terhelnék meg.

Jelenti másodsor azt, hogy Zombor város egy reá s így természetesen polgáira is sulyo-

san nehezülő pénzbeli teherrel szabadul meg az által, hogy az említett 21 kilométernyi kész műut fentartási terhei viselésének kötelezettsége alól felszabadul.

A fentartási összeg pedig évenként 13,000 és egynehány száz forintot tett volna ki, ha ehhez hozzászámítjuk még azt, a mit már 189¹/₂-ben — a miniszter első leiratához képest — új műutak építésére lett volna Zombor városa kénytelen fordítani, ugy teljesen felfoghatjuk, mit jelent, illetve mitől szabadította meg Zombor adózó polgárait Baross miniszternek a közgyűlés határozatát jóváhagyó leirata.

Körülbelül 400,000 frt tőkének megfelelő kiadásoktól menekült meg városunk.

Azok érdemeinek nyilvános felsorolása, akik ezen Zomborra nézve kiváló eredmény és siker eléréséhez hozzájárultak, nem szükséges ugyan, mert aki közéletünk iránt érdeklődik, az ugy is méltányolni tudja és fogja is az elért horderejét: köteleességszerű hírlapírói tisztünknek teszünk azonban eleget akkor, midőn a nyilvánosság előtt rámutatunk képviselőnknek Koczkár Zsigmondnak fáradozásaira, midőn konstatáljuk a nyilvánosság előtt azt a tény, hogy az elért s Zombor polgárait oly teherrel megmentett siker képviselőnk városunk érdekeit mindig szem előtt tartó s azokért munkálkodni mindig kész buzgóságának köszönhető.

A város által Baross miniszterhez kiküldött férfiak élén ő volt az, ki megadta azokat a felvilágosításokat, melyekre a kereskedelmi miniszter első leiratát, átértvén, hogy az Zomborra pénzügyi szempontból felette sulyos, megváltoztatta.

Zombor viszonyait ismerő s érdekeit állandóan éber szemmel kísérő közbejárásának köszönhető a legnagyobb részt az elért eredmény.

Épen azon meggyőződésünk, hogy egy város képviselőjének egyenes kötelessége megtenni mindent, ami a város és polgárainak érdekeit előmozdítja másrészt az a tény, hogy Koczkár képviselője óta e tisztének közmegelegedésre és ami fő látható, kézzel fogható eredménnyel tesz eleget (s ezt ugy véljük, ama bizonyos gáncsoskodók kivül eddig senki kétségbe nem vonta) épen ez teszi a nyilvános organumok feladatává, hogy ott, ahol a kötelesség teljesítését látja, erre rámutasson.

Hogy Koczkár Zsigmond — csak a legutóbbi időben tett fáradozásairól szólunk — Zombor város regale-ügyének rendezésénél (mely Zomborra körülbelül 6000 frt haszonnal járt) s a honvédlaktanya bérletének rendezésénél (mely 25 évre évenként körülbelül 7000 frtot biztosított a városnak) mit tett, azt a közügyek elfogulatlan bírálója méltányolni tudja.

Midőn Zombor anyagi érdekeit oly mélyen érintő s leginkább Koczkár közbenjárásának köszönhető eme legutóbbi sikerekre rámutatva kérdjük azokat, akiket illet, ugyan minő eredményeket tudnak (a levegőben röpködő szolamok s honboldogító ígéretek helyett) az előző s hason állású férfiak munkálkodásainak gyümölcsöként felmutatni?

Koczkár s a vele eljáró polgármester sikeréről Zombor polgárai örömmel vehetnek tudomást.

A konzuláris bíráskodásról szóló törvényjavaslat feletti általános vitát a képviselőház e hó 24-én fejezte be, mely alkalommal a törvényjavaslat 86 szavazattöbbséggel elfogadott. A vita, melynek folyamán a mérsékelt ellenzék volt két vezére Szilágyi Dezsőnek minisztersége óta először mérte össze kardját, nagy vitát provokált és közjogi fogalmak helyes precizozása, mint a parlament ékesszólás szempontjából legerősebbek egyike volt s a mily készséggel elismerjük gr. Apponyi Albert művészi ékesszólását, épp ugy bámulattal kellett meghajolni még a legradikálisabb ellenzéknek is azon bámulatos terjedelmű szakismeret és dialektika előtt, mely a korona peesétörét parlamenti életünk legelső szónokai egyikévé teszi és csak sajnálatunkat fejezhetjük ki azon károlyigáboroskodás felett, mely ezen kiváló küzdelmet nálunk ugy látszik már megszokott módon magas nivójáról leszállítani törekedett. A képviselőház utóvégre is a nemzet színe-javának gyűlöhelye és ott komédiázni, a vitát gyerekes közbeszólásokkal zavarni, talán még sem lehet honatyák feladata.

Képviselői választási mozgalom. Újvidéken, mint már többször jeleztük, az orsz. képviselői mandátum üresedésben van s az új választás iránt nagyban folynak a mozgalmak. Vasárnap (e hó 22-én) délután tartotta a szabadelpvűpart közgyűlését, melyen a választók igen tekintélyes számban jelentek meg. Közel 400 választó egyhangú lelkesedéssel kiáltotta ki képviselőjelöltjének Harkányi Károlyt; különösen nagy számmal voltak képviselve az iparosok, kiknek nevében Obermüller Ferenc igen hatásos és talpraesett beszédben jelentette ki, hogy ők a szabadelpvűpart zászlója alá állanak. Harkányi jelöltségét teljes szíven támogatják. A közgyűlést Grossinger Károly pártelnök vezette: a párt végrehajtó bizottságának megállapodásairól Bruck Ferenc alelnök referált. Rohonyi Gyula orsz. képviselő,

A „BÁCSKA“ tárcája.

Szerető nélkül.

Nincs a ki szeretne,
 Nincsen kit szeretnem,
 Ah, ez a nagy világ
 Oly üres én nekem.

Nincs ki ajkímrá
 Forró csókot nyomna,
 Nincs a ki ölelő
 Karjaiba vonna.

Mindgyik madárnak
 Meg van a hü párja,
 Eggedül én vagyok
 Elhagott, oly árca.

Minek is élek én
 Ezen a világban,
 Ha nincsen szeretőm,
 Hűségem kis párom?

Én uram, teremtem
 Adj nekem, mielőtt
 Megtörök a szívem
 Hűségem szeretőt.

Temesi József.

JÁSZAI MARI MINT ELEKTRA.

Abból az alkalomból, hogy Jászai Mari Bácsmegegyében is bemutatta hatalmas Elektra alakítását, érdekesnek tartjuk a nálunk is jól ismert Rakodczay Pál kritikus mérvadó bírálatát közölni:

Jászai Mari „Elektra“-ja nagy csodát mivel: anélkül, hogy e szerepében nagyobb és más szerepeiben aránylag kisebb volna, mégis elmondhatni, hogy művészete zárkóvételben találta meg a nagy színésznő, kora legnagyobb tragikája.

Mert ebben a szerepében Jászai Mari fejlődési processusát s ennek diadalát tanulmányozhatjuk.

Jászai Mari is a kísérletező geniek osztályából való. Oly nehezen találta meg igazi útját, hogy sokáig kétely kísérte őt pályáján. Tapogatózása különködésnek tünt föl. Az is igaz, hogy sokáig nem volt tere. Mert az igazi művész maga fedezi föl magát s önmagának oktatója, de erre alkalommal kell bírnia. Ha Jászai Mari mindjárt kezdetben a legszeleesebb körben foglalkoztatják, sokkal előbb lett volna módjában kitalálni egyénisége sajátosságait. Amint megvolt a tér, Jászai megselekedte azt. Mikor a „Nemzeti színház“-hoz szerződötték, alig adtak neki oly szerepet, melyen az egész dráma meg fordul. Osztóznia kellett egy más primadonnával, aki most mellette elenyészik. A mit esetleg kapott, az meg nem volt neki való. Például „Galatea“ címszerepe nem sikerült Jászainak. Lényéből az epedő szenvedély passiv fajtája hiányzik. Ő nem tudott naiv lenni. Erő, akarat az ő egyénisége.

E szót, hogy „szeretlek“ ő nem volt képes odaadón, esdekelve, olvadó vágyban kiejteni. De már szigoruan, szinte parancsolva mily másképp hangzott ez az ő ajkairól, egy Roxana szerepében („Bajazet“). Az ő érzelmeinek bare kell. És e képet folytatva, hozzátehetjük, hogy Jászai Mari igazi eleme a harcban kifáradt s végerőködésben újra kiegyenesedő nő lelkiülete. Jászai Mari legnagyobb a szenvedésben. Akár nemeslelkű, akár ördögi asszonyt ad, akkor leg hatalmasabb Jászai Mari, ha szenved. Ez állapotban nincs érzelem, a minék hangot ne tudna adni.

Jászai Mari a plasztikára sokat ad, de ez nem minden előtte. Ő nem éri be egyes hagyományos tiltó, távolító, parancsoló stb. szoborszerű kézművelésekkel. Ő sokszor cinikusan prózái, de mindig egyéni, mindig új és érthető. Ezért eszmei és gazdag az ő művészete. Prózaisságában a legköltoőbb.

Mikor „Elektra“-ja keseregve karjait fölemeli, majd tehetetlenül leereszti, szeméből egy könyvet törül ki, majd, hirtelen markával oly mozdulattal tesz, mi:tha azt a könyvet dühösen kitépné szeméből és hátrahajtaná: ez a legeszményibb realizmus.

„Hát áldozz!“ mondja Chrysothemisnek. Olyan nyugodt megvetés, egyszersmind szánakozó elnézés van sajátágos fejmozdulatában, hogy ez a mozdulat nem szülhet más hangsúlyt, mint a mellyel Jászai a főnebbi szavakat kiejti.

A mimika titka Jászai Mari és minden nagy művész játékának. Az embert nem annyira haragjában, hanem egész külső magatartásában képzeljük el. Az ember jelleme a test. A ki a szenvedélyeket testileg elképzelni nem tudja, vagy nem akarja, az nem színész csak afféle muzsikusz, ki minden előzmény nélkül belefúj a trombitájába s ugy zenél. Beszél nielőtt mozogna, illetőleg mimikai magatartást öltene.

Abban a külsőben, a hogy Jászai Mari „Elektra“-ja megjelen, benne van jelleme s hangja, a beszéde sem lehet többé más. (Elektra anyja tulajdon férjét, Agamemnon Aegisthos segélyével megölte s most az utóbbival él bűnös viszonyban. Házuknál vannak Agamemnon és Klytümnaestra leányai: Elektra és Chrysothemis. Az utóbbi megadja magát sorsának, jól is tartják, kap szép aranyos köntöst. Az előbbi egy eleven felkiáltójele Klytümnaestra és Aegisthos bűnének. Rosszul is bannak vele, Elektra idővel a fájdalom és bosszu elzűllött alakjává válik.) Elektra gyászolja atyját. Feketében lép föl, hanyagon, szinte toprongyosan. Nem fésülködik, haja kócosan esting vállaira. Arca sápadt, magatartása pongyola.

Igy dűllöngél az ajtó felfájához támaszkodva. Így demonstrál pompázó anyja ellen, midőn ettől lefordva dacosan leül a palota lépcsőjére és bujában összekuporodik.

Már első beléptekor frappáns Jászai Mari megjelenése. De kimondhatlan, mikor Chrysothemis megjelen és melléje áll. Az utóbbi szelid lágyságával, aranyos hófehér himationában egy fehér galamb. Mellette a sötét, sápadt Elektra vészjósló éjmadár. A kontraszt egyszerre

az országos szabadelvű párt központi választmányának üdvözlését tolmácsolta s egyúttal a képviselőjelölt személyiségét ismertette. A közgyűlés elhatározta, hogy jelöltjét programbeszédének megtartására felkéri; a további teendők elintézését a 24 tagból álló állandó végrehajtó bizottság feladatává tette. Ugyanegy időben tartották a szerbek s néhány disszidens külön gyűléseit a színház termében. Mintegy másfél százán voltak jelen. Közülük 30-40 nem szerb ajku is; jelöltjük Hadzsits Antal, a kit pártonkívüli programmal léptettek fel.

A képviselőház munkarendje. A szabad-elvű párt legutóbbi értekezletén sokan várták, hogy a kormányelnök előterjesztést fog tenni a ház legközelebbi teendőiről, azonban az értekezlet, melynek folyamában a terembe belépő igazságügyminiszter zajosan megjelenezték, ezen előterjesztés megtörténte nélkül ért véget. Híre jár egyébiránt annak, hogy a ház munkarendjében meglepő változás készül. Tervben van ugyanis véve, hogy a házszabályok módosítása iránt javaslat terjesztessék a ház elé. Minthogy pedig a törvény szerint a házszabályoknak a tanácskozási rendre vonatkozó részét csak az ülészak végnél lehet módosítani, nincs kizárva az a lehetőség, hogy a szóban forgó módosítás nemsokára megtörténvén, az ülészakot nyomban az után — a szokottnál jóval korábban — berekesztik s közvetlenül ennek megtörténtével kezdetét fogja venni az új, a jelen országgyűlésen utolsó, ülészak. (B. H.)

A Bácskaság leírása.

— Az „Oszták-Magyar Monarchia”-ban. —
VI.

Hogy érdemes szerzőnk mily mostohán bánik a bácskai népes nagyközségekkel, legelőkébben illusztrálja már csak az is, a mit Szabadka után Topolyáról elmond. E szerint e „tiz-ezer lakossággal bíró község a múlt században települt, akkor a br. Kray, most a Zichy család birtoka, járási és szolgabírósi székhely s a budapest-zimonyi vasút jelentékeny állomása.” Topolya, ha jól tudjuk, már csak földesuri viszonyainál fogva is igen érdekes és helyirati szempontból jelentékeny multtal rendelkezik, melynek rövid ismertetése helyén való lett volna. E helyett szerzőnk azt írja folytatónál róla, hogy déli határában fekszik Emuzsics pusztja, mely a régi Himesegyházának elferdített neve; ennek romjai még láthatók egy „kőhalom”-ban. Valószínű, hogy Badics ur a község határában soha nem járt, mert amit itt elmond, az mind egyszerű hallomás után lehet elmondva. Emuzsics pusztja, igaz, Himesegyház volt a középkorban, de az az u. n. „Himesegyház”, melynek romjait Badics ur egy állítólagos kőhalomban véli feltalálhatni, nem egy egyszerű templom, hanem egész község volt, mely a mohácsi vést követő zivatark idején elpusztult. Ily „egyház” végzetű község nagyon sok létezett a Bácskaságon valaha s csak csodálhatjuk, hogy szerzőnk, aki a vármegye multjával dolgozta révén több-kevesébbé foglalkozni volt kénytelen, a kellő analogiát le nem vonta. Mert ha Himesegyházát nem tartotta volna egy egyszerű templomnak, csak nem állítaná, hogy: „ennek romjai még láthatók egy kőhalomban.” Egy halmon, még pedig egyszerű alföldi halmon, csak egy kisebb-szerű templom férhetett el, község semmi esetre. Badics ur tehát csak templomra gondolhatott, midőn a fentebbi sorokat írta, és ha erre gondolt, természetesen nagyon hibázott. Egyébként bármire gondolt már csak azáltal is hibába esett, hogy Himesegyház romjainak lokalizálásánál „kőhalom”-ról beszél. Az alföldön nincsenek kőhalomok és

soha nem is léteztek. Itt legfeljebb egyes oly földhalomok vannak, a melyen kő- és téglatörmelék észlelhető, ezek azonban még nem kőhalomok.

Szabadka és környékének ismertetése után szerzőnk Zombor város történelmi és közviszonyainak ismertetésére tér át. Heiyesen tette volna, ha a Szabadka és Zombor közötti községek tárgyalásánál ne csupán névleg említette volna fel Nemes-Militics községet, hanem annak eredetéről és sajátos urbéri helyzetéről is elmondott volna valamit. E község sajátosságait, úgy látszik, szerzőnk éppen nem ismerte, pedig ezek mind nagyon figyelemre méltó dolgok, főleg oly munkánál, hol a községek a legkülönbözőbb szempontok szerint lesznek méltatva.

Zombor város ismertetésének szerzőnk aránylag nem sok tért szentel. E tekintetben a vármegye székhelye talán kissé többet érdemelt volna. Történelmi multjából helyesen emeli ki szerzőnk, hogy a város valaha Szt-Mihálynak hivatott s Czobor-birtok volt, de abban már téved, midőn azt állítja a defterek adatai után, hogy a török hódoltság korában (1590-ben) csak 13 házzal bírt. A 13 adózó ház a keresztény alattvalók házaiz jelzi a defterekben s e 13 házon kívül török ház, mely után adó nem lett fizetve, még lehetett s bizonyára volt is nagyon sok, mert e város egy török kerület (nahije) székhelye volt, hol egy egész sereg mohamedán lakott.

Hogy a török világ megszüntése után a szerbek által megszállva tartott óriási határterületeket a lakosok kiváltságos kerületi alakítatni óhajtották, ez történelmi tény, de hogy ez meg nem történt, azzal ugyan a város mit sem veszített. Pedig Badics ur, úgy látszik, e tényben a szerbekre nézve veszteséget lát, azért írja, „Zombornak be kellett érnie azzal, hogy 1749-ben szabad királyi várossá lett”. A szab. kir. városi privilegium csak nyereség és áldás lehetett a városra s ennél nagyobb jutalmat a szerbeknek Mária Terézia királynő nem is adhatott. Ezt mind az elismeri, aki a városok fejlődésének feltételeit szem előtt tartja s aki a bácskai szerb katonai vészhelyek multját több-kevesébbé tanulmány tárgyává tette. Szerzőnk tehát a zombori szabadsalom-levélet jutalmazási szempontból éppen nem keveselheti, mert azt a város lakosai sem keveselték soha. Hogy egy pár pusztát a zombori régi határterületből a kincstári biztosok annak idején új községekkel kerekítették ki, ez lehet, hogy fáj akkoriban a zombori határőröknek, de azért a szab. kir. városi privilegium mégis csak megbecsülhetetlen áldás és jutalom maradt.

(Folyt. köv.)

Muhoray Alfonz.

Helyi és megyei hírek.

A király elismerése. A király, Aradszky Euthim szabadkai törvényszéki bírónak, saját kérelmére történt nyugdíjazása alkalmából a közszolgálat terén teljesített sok évi buzgó szolgálataiért elismerését nyilatkozta.

Kinevezés. Sándor Béla főispán Gergurov Milán városi mérnököt, a városi mérnöki hivatal újabb szervezése folytán, főmérnöké nevezte ki, illetve ezen címmel ruházta fel.

Számonkérőszék tartatik ma a vármegyei központi közigazgatási hivatalokban.

Kinevezés. A zombori m. kir. pénzügyigazgatóság Lehrer Alajos újvidéki m. kir. fővármihatali díjtalan gyakornok-jelöltet, ugyanoda segélydíjas gyakornokká nevezte ki.

Uj ügyvéd. Dr. Vicsék András, helybeli volt ügyvédjelölt, e hó 24 én a budapesti ügyvédi vizsgálatbizottság előtt sikerrel kiállotta az ügyvédi cenzurát. Iródát városunkban fog nyitni.

Pályázat van hirdetve az újvidéki kir. törvényszéknél betöltendő irnoki állásra március hó 29-iki határidővel.

Pályázat van hirdetve az újvidéki kir. adóhivatalnál egy VI. oszt. adóosztási állásra.

O-Kanizsán a részleges tisztújításon Matkovits főszolgabíró jelenlétében 4 pályázó közül 163 szavazattal többséggel Csuka Sándor eddigi közs. mérnök választott meg. Szavazatot kapott még Ikotits szabadkai s Kozits zentai mérnök.

Az ág. ev. híveknek tudomásul adatik, hogy március 1-én, délelőtt 10 órakor, az e célra kibérelt helyiségben istentisztelet fog tartatni, melyre a tisztelt hívek ezennel meghívotnak. Korossy Emil, ág. ev. lelkész. Gallé Emil, egyházi felügyelő.

Ezredesünk felolvasása. Lázich Jenő, a 23. sz. gyalogezred parancsnoka, tegnapelőtt a budapesti tisztú kaszinó dísztermében érdekes felolvasást tartott a löszér fogyasztása- és pótlásáról. Szerinte — bár a Manlicher fegyverrel sokkal gyorsabban történik a tüzelés, mint a Verndl fegyverrel — löszér pazarlástól nem kell tartani, mert egyrészt fölemelték a töltények számát 80 ról 120-ra, másrészt remélhető, hogy a legénység szakszerű kiképzése folytán még a harc izgalmai közepette is takarékosan fog bánni löszérével a katonaság. Minden az első ütközettől függ, a mint erről Lázich a boszniai hadjáratok alkalmával személyesen meggyőződött, — ha a tiszték az első ütközet alkalmával a legénységet tüzfegyelem tekintetében féken tartják, akkor löszérpazarlástól nem kell félni azután sem. — A mi a löszér pótlását illeti, arról nálunk jól gondoskodtak: a fent említett 120 töltényen kívül különféle, a tartalékhoz beosztott löszérkoszon fegyverenkint még 153 töltény van, összesen tehát 273 töltény áll rendelkezésre a legénységnek. (A német hadseregnek 300, a franciáknak 216, az oroszoknak csak 132.) A löszérpótlást illetően felolvasó csak azt hibáztatja, hogy a löszérkoszon fölötté nagy távolságban vannak az első harcvonaltól, azonfelül célszerűnek tartja, ha a löszértartalékhoz ezredenkint legalább is egy tisztet osztanak be, ki az ott alkalmazott számvivő altisztekre felügyelne. — A felolvasást, melyen Lohkovitz herceg is jelen volt, majdnem 300 tiszt hallgatta végig.

Igazgatóság névsora. A zombori I. ö. önszervező-egyesület igazgatósága az 1891. évben. Igazgató: Tarczay Mór. Aligazgató: Weidinger Sándor. Igazgatósági tagok: Ambrózy Gyula, Andráskó Alajos, Bittermann Nándor, Bosnyák József ifj., dr. Czvetkovits Péter, Eibach István, Engl Adolf Gaál István, Jakobb Lajos, Jakobsits Mihály, Kukula Antal, Odry János, Pekánovits András, Pocsokay Sándor, Radicsévits Sándor, Radulovits Szilárd, Szauerhorn Károly, Szilágyi Ferenc, Sztrilich Zsigmond, Tápay Agoston, Thurszky Jenő, Ugyri Mihály, Vagemann Simon, Zsuffa Vince. Pótagok: Zákó István, Thurszky Zsigmond, Mrákovits György, Dekker Pál, Horvátovits Sztipó, Szalay Ferenc (fizekas). Felügyelő-bizottság: az alapszabályok 48. §-a értelmében 2 évre lett választva: Malesevits Miklós, Heincz Kálmán, Raab Béla, Hoffmann Károly, dr. Bruch Armin.

A palicsi versenyeik. A szabadkai „Achilles sport-egyesület” és a szabadkai tornászok társasága a f. hó 22-iki választmányi ülésen elhatározta, hogy a bácsifüredi (palicsi) országos jellegetű torna és atletikai viadalok: a tavasziak május hó 17-én és 18-án, a nyáriak pedig augusztus hó 2-án és 9-én tartatnak meg. A fent említett választmány a versenypályára vonatkozó szerződést a „Neuchâtel asphalt company limited” társasággal kötötte meg. A leendő uszópálya pedig Palics befagyott jégtükrén lett pontosan kimérve.

Uj zenekar. Rácz Gusztáv és Kolompár Sándor, ismert primások, egy, 12 tagból álló zenekart szerveztek. Bemutató estéjükét e hó 28-án tartják a Csitaonicában.

keztükbe adja az expositio kulesát. Klytümnaestra büne, ekesen szolón áll élénk a két alakban.

Jászai fantáziájának műhelye a testi megjelenés, a mimika. Bámulatos és világos példáját mutatja ennek azon jelenetben, hol Orestes állítólagos hamvvedrét átveszi.

Leborul a kegyeletes tárgy fölé s előtte térdelve hozzábeszél halkan, nagyon halkan. Miért? Mert a hír, Orestese nincs többé, elvette hangját. Kezével a kegyeletes hamvvedrét cirógatja, fél hozzá érni is. Ez a mimikai állapot. Jóformán ebből a mérsékelt kézjátékból fejlődik az a rettenetes jelenet, melyet Jászai Mari eljátszik: egy borzasztó jelenet, melynél az emberek kedves halottai mind eszébe jutnak. Ott térdel a rémes hamvveder előtt, melybe a néző végre valóban beleképzelheti Orestes hamvait. Merveen térdel ott, azért nem mozdul, de azért mimikája folytonos, a hogy cirógatja, öleli az urnát, a hogyan hozzá beszél. Ilyen magatartással és halk zavaival belebeszéli magát egy iszonyu zokogásba, melyben a szavakat végre csak tagonként halljuk, keverve fuldokló csuklásokkal. Zokogása valami rendkívüli új és természetes.

Egyszerre csak fuldokolva kap torkához, szakadozott jajgatásban tör ki, haját tépi, de mindig egy helyben térdelve... aki ezt látja, nem felejtí soha. Ez nem játék, hanem maga a valóság. Nagy művészet, ha Jászai igazán eljátsza Orestest, még nagyobb, ha ő maga csak különleg sir s az egész nézőtér fuldokló zokogásra kényszeríti. Testvérét így még nem siratta el a színpadon senki. A szenvedés teremti meg Elektra szerelmét Oresteshez, azért tud úgy sirni, rajongani a szenvedések nagy ábrázolója.

De a szenvedés közepette öröme mily bájos, megható, kedves!

Midőn Orestest fölismeri, karjaiba zárja, megkissé eltolja, igazgatja, hogy jobban nézhesse. Majd eleresztí, táncra perdül, néhány társnőjének nyakába ugrik és megforgatja. Vajjon a szavalt alapja-e ennek a nagy-szerű játéknak, vagy a mozgás? ... Es új változatban mutatja az örömet, midőn a paedagogot is felismeri. Itt gyönyörűen kombinálja Jászai Mari az ösztönszerű érzel-

met az óvatossággal. Fél, hogy nyilhat az ajtó s Klytümnaestra rajta kaphatná, hogy kikkel van. Tehát csak messziről cirógatja tenyerével a nevelő kezét, tisztelet, öröm érzései között. Majd megfélekedzik és leborul előtte. Az egyén érzelmé és helyzete egyaránt ki van fejezve játékában. És mindenütt így van ez nála.

Sophokles Elektraja férfi volt, álarcot viselt, hangcsövön beszélt — ha ugyan nem csekkelt! — Mit szólna a klasziki szerző, ha föltámadna s alakját egy barbár szittyanép csarnokában látná élni, szenvedni, sirni igazán? ... 2300 év után föltámasztatni, nagydolog, s ez csak igazi költőnek adatott. De a 2300 év előtti költő alakjába új életet lehelni, erre csak teremtő művész képes.

Az emberek rendszeren azt mondják, hogy nem mennek tragoediába, mert az élet egyis eléggé szomorú. Mily csudálatos! Most meg útvattá lett Sophokles darabjára tudolni és Jászaival együtt sirni.

Rakodczay Pál.

REHABILITÁCIÓ.

Ne hűledezenek kedves olvasóm és ne örvendezzenek még kedvesebb olvasónóm, nem lóhátas elégtételadásról léssen szó a következőkben. Sajnálom ugyan, hogy sem a levegőlyukasztó kis kaliberű pukkantóról, sem a megkarbolozott solingeni nagy bieskáról nem szól énekm; de nem tehetek róla. Úgy tanultam valamikor, hogy a tényeket csak egyszer vágják keresztül karddal, akkor is csak Nagy Sándor merte tenni, de ez oly régen történt, hogy talán nem is igaz. Manapság számolunk a tényekkel, még pedig leggyakrabban a bármasszabály alapján, melyet mestere, a derék Macchiavelli kedvéért talján praktikanak is neveznek.

Számoljunk tehát! Tény, hogy a legújabb újév óta már többé nem schwarzgelb „Bácska” hasábjain a militicsi riportert Csonoplyáról és annak szintársulatáról referált tréfásan, tehát nem élethíven.

Tény továbbá, hogy a csonoplyai intelligencia egy

törödéke (Lucus a non lucendo) megrontotta a referátát és meggorolván a tréfa miatt, egy nagy titokban megszerkesztett levélben kiöntötte keserít e lap szerkesztője előtt, egyszerűen kérve ezen titkos aktának közléstét.

Tény az is, hogy a „Bácska” szellemes szerkesztője a kitörendő Béka-Egerharcot még csirájában elfojtá, a titkos aktának egyszerű szívesen való tudomásul vétele által.

Ezekből a tényekből aztán a magasabb fokú egyenletek segítségével nélkül következnek a következők.

A militicsi riporterek fent vázolt ténykedése első sorban az én riporteri működésemmek jogkörét sérti. Nem tudom kenyérrigység avagy hirlapírói ambíció adta-e a tollat kezébe akkor, amikor én jónak láttam 18° Reaumur mellett hallgatásba burkolózni és ez talán örök rejtelm is fog maradni. De azt tudom; mert vesémgig érzem, hogy föltötte fájdalmas és sajnos, ha már a riporterek is agyarkodnak egymásra.

Mélyen elszomorító tudat, hogy az illető riportert, miután az agyondikiózt pseudo Bárony Istvánt Szanisztól elhódította, már ismét a szomszéd Csonoplyától kaparintja elő az amugy is téli legyek ritkaságaképpen szállingozó híreket. Ez már nem véletlenség, ez a bűnbe való visszaesésnek megrögzöttségére vall és példás büntetés érdemelne, ha az én felebarátai szerelmem nagyobb nem volna boszuságomnál. Még a visszatérés édes érzetéről is lemondok és nem referálok a militicsi rendkívül fényesen sikerült prelőről. Nagyelműen nyujtom békejobbat és a haragukat azt mondok, me—hetttt.

Es most kipótolom mulasztásomat és referálok a mi lefolyt három hetes szini idényünkről; mert tudva tudom, hogy e lap olvasóit szörnyen emésztí a kíváncsiság a csonoplyai szini ügyek iránt.

Nagy Ferenc színigazgató társulatának nagyobb részével körünkbe távozott és, de mortuis nil nisi bene. Vezérelje őket a jósors boldogabb utakon mint eddig, adjon nekik bőséges bérleteket és még bőségebb napi bevételeket. Kívánom, hogy derengjen bentük az ensemble iránti lelkesedés, hogy tanulják meg szerepeiket, hogy az igazgató kevesebb torzképet vágjon és több

Melléklet a „Bácska“ 17-ik számához.

Ki lesz az ó-kanizsai plébános? A megnyire lehetséges a bangulatból következtetést vonni, a 10 pályázó közül kandidálásuk esetén a legtöbb kitartása lehet első sorban Márton Mátás kalocsai képezési tanár — másodsorban Gregorits Mihály fajsi plébános főtiszt. uraknak.

A bajai önkéntes tűzoltó-egylet — mint lapunknak írják — febr. 22 én tartván rendes évi tisztújító közgyűlést, újonnan megválasztottak: Scheibner Gyula főkapitány elnöknek, Somogyi Emil alelnöknek, Ödly Andor főparancsnoknak, Lengyel Andor alparancsnoknak stb. Kiosztottak is alkalommal a 15, 10 és 5 éves szolgálati érmek, melyekből Pollermann Bertalan, id. Frankenberger Ferenc és Gibicz József kaptak 15 éves érmet az országos tűzoltó-szövetség által kiállított igazolvánnyal. — Eleltrevalóságát az új tisztikar azzal is tanúsítja, hogy a tagok immár 10-el szaporodtak ezen néhány nap alatt és 17 tagból álló tűzoltó-banda szerveztetett, kik szerződésileg már le is költöttek.

Sportegyleti tisztújítás. A zombori sportegylet f. hó 22 én tartotta meg rendes évi közgyűlést, melyen a szokásos jelentések után a megtörtént tisztújítás eredménye a következő: elnökké: Czédler János, alelnökké: Zakó István, titkárrá: dr. Kollár Győző, pénztárnokká: Falcione Oszkár, szertárnokká: Raisz Lajos, ügyészség: dr. Czvetkovics Péter és orvosá: dr. Daninger Adam választották meg. Reméljük, hogy a részben új tisztikar több kedvet fog ébreszteni a tagokban s megmutatja, hogy az egylet célja — melyet sokan félreismertnek, sokan saját erkölcsi kárukra szükségtelemnek tartanak, — jó és hasznos; s hogy képes lesz a fiatalság körében mutatkozó közönyt, mely tapasztalás szerint demoralizációra vezet, megtörve, a tagokat eredményes működésre serkenteni.

Az ó-becsei „Keresztény segély-szövetkezet“ vasárnap tartott közgyűlésén könyvelőnek megválasztotta Revy Géza tanítót, jegyzőnek Fárbas József tanítót, pénztárnoknak Rácz Ferenc kántort. Az intézet működését legközelebb megkezdi.

Halálozás. Csepesányi István kis-kéri nyugd. evangélikus tanító, a bács-szeremi ev. tanító senioratus neszora, Karlovicán, 82 éves korában elhunyt. Tetemei kívánata szerint Kis-Kérre hozatták, azon községbe, hol 6-50 évig híven szolgált a népnevelés ügyét. Tetemese a lakosok s vidéki kártársainak nagy részvételével ment végbe.

Adakozás. Az új-verbázi ev. ref. hitközség az új-banoveci gyermekmenház javára 86 frt 45 krt adományozott. Ezen intézet csak 1888. év óta áll fenn s oly szépen gyarapszik, hogy ma már 32 szegény — 8-14 éves. — részben árva gyermeket tart otthalmozó szárnyai alatt s képesít az életre.

Bücsü-estély. Az új-verbázi notabilitások távozó állomásfőnökük Modes János ur tiszteletére, ki tudvalegőleg Postaházára helyeztetett át, bankettet rendeztek. Az első toasztot Wagner György közs. jegyző mondta a távozóhoz: az utolsó meg Schneberger János ev. lelkész: egy szívből jövő, szívhez szóló búcsúbeszédet tartva.

Temetkezési egylet Zsablyán. Zsablyán temetkezési egylet van alakulóban; a nemes ügy megpendítői: dr. Fleischer Simon megyei járás orvos, Szabó Pál plébános és Witz Ede közs. II. jegyző. Ezen urak a nemes ügy érdekében minden lehető elkövetnek s így a siker legalább is valószínű.

Régen és most. Bács megye az 1728 ik év folyamán összesen 24.596 frt 55 kr. földadót fizetett, Bódorhgy megye meg ugyanezen évben 3188 frt 29 krt juttatott e címen az államkincstárba. A két (most má. egyesített) megye tehát összesen 27.784 frtot fizetett. Megjegyezzük, hogy ez adatok nem teljesen autentikusok, de mert a megyei levéltárban talált egyidejű följegyzésből származnak, mindazonáltal elfogadhatjuk azokat tájékoztatónak. És ezen adatokkal összehasonlítva a mai adóviszonyokat, azt találjuk, hogy maga az első virilista 45.456 frtot fizet. Hja azok régi boldog idők!

A bikityi iskola. Lapunknak e hó 17-iki számában megbízható kezekből vett értesülés alapján

gázsit adhasson társulata tagjainak, hogy a primadonna a szünpadon csak azt és annyit játszik, a mennyi a szerepében van, hogy Zagonyi termete tehetségéhez arányosan gyarapodjék és hogy Szatócsit a fővárosi népszínháznál lassam viszont még sok éveken által. — Dixi.

A színházlátogató közönség általában jól mulatott. A falusi szellemi szórakozások terén elterülő Szaharaban ugy eltikad az ide származott földi vándor, hogy minden kis oazist újjongva üdvözöl, legyen bár annak vize kissé zavaros, legyen bár pálmája kissé aszott. Kinek jutna eszébe fájó kritikát mondani, midőn sikerült neki örökös tespedésre kárthatott életét egy-néhány órára feleleveníteni?

Ki volna oly háladatlan, hogy becsémrelje azt, a mi több hónapra való tápot adott szívünk szerelmének a mézédés — pletykának? Senki, de senki sem! A színi előadásokat örömmel látogattuk és kintárással néztük. Felvonás alatt és közben limonádéztunk, fekete kávéztunk, boroztunk, söröztünk és dohányoztunk a jéghideg színházzá avatott nagykorosmai teremben. A színészek és még inkább a színésznők sorra megnáthásodtak a szibériai hidegben; de nekünk nem ártott, mert a csonoplyai társaságban uralgó arktikus Golfáramok megedzettek bennünket minden meghűléses nyavalya ellen. Ha este hét órák nem kezdtek az előadást, hát nyugodtan vártunk kilencig, de ennél későbbben sohasem kezdtek. Aki megértette a darabban előforduló finomabb aperçüket jókat nevetett, aki nem értette arra is ráragadt a többiek nevetése és legalább mosolygott. Pontosan vigyáztunk, hogy mikor a karzat nevet, akkor mi komolyak maradjunk, valamint fordítva is és ez pompásan sikerült.

Egy szóval élveztünk! Azon reményben, hogy kedves szerkesztőm önrehabilitációját elfogadja, ezentul is készségesen hallgató riportere leend

Csonoplánszki. *)

*) Örvendünk, hogy kitűnő művelési riportertől egy szintén kitűnő csonoplai riportert nyertünk. Szerk.

közöltük, hogy a bikityi községi képviselőtestület 8 szö- többséggel megszavazta a községi iskolát. E hírünkre vonatkozólag most tekintélyes helyről a következő közlésre kéréttünk föl: „Bikityen r. k. felekezeti iskolák voltak mindig, ma is azok vannak s remélhetőleg azok is maradnak.“

Piknik. Az ó-kanizsai hölgyek közül Simonyi Sarolta, Horovitz Irma, Schöbel Berta k. a. s a Kovacssevit nővérek f. hó 28 án a nagyvendéglő dísztermében batyu-bálat rendeznek, mely ismerve a rendezők buzgalmat s kiterjedt előkelő összeköttetéseit, előrelátólag az e nemű bálók legsikerültebbjének ígérkezik. Zenta, Szabadka s Török-Kanizsaiak közül is többen ígérték részvételüket.

Bogojeva községében a roncsoló-toroklob dühöngni kezd. A hatóságok mindennemű szükséges intézkedést megtettek a betegség lehető csillapítására.

Hódság községe új község-jegyzői lakot szándékozik építeni. Ez ügyben már a törvényhatóságnál is tétettek lépések.

Megették a farkasok. Dehogy ették meg! Egy pár, a fővárosban megjelenő lap adta csak oda mar- talékul a mi szót tamási popánkat az éhes farkasoknak. Pedig hát a jámbor gör. kel. lelkész otthon nagy buz- gósággal keresztel és temet, a mint a sors hozza. Azok a lapok nyilván kaesa vadászaton voltak a tél dacára is.

Színészet Kernyaján. Kernyajáról írják lapunknak: Letűnt hósi nagyságunkat és szépáink büs történetét zengeni érkezett a napokban községünkbe egy — éhen halálra kész — elszánt kis csapat, hogy el- pusztult ideinkbe és zsebeinkbe bővülő változást idézzon elő. A bácskai Tarason-ból jöttek ide, honnan a leg- édesebb emlékeket hozták magukkal. (Kár, hogy magukat a jó tarasoniakat is nem hozták velük — publikumnak.) Az elszánt csapat élén Nagy Ferenc színigazgató (?) áll, kinek művészi ambíciója vérmes reményeket nyújt nekünk a várandó élvezetekhez. Csak az a kár, hogy a társulat előbbi állomás helyén nagy konvertálási műveleten ment keresztül, melynek hatása alatt a művészek számban és értékben aljáról maradtak. „Mégfogya bár, de törve nem“ — zengi a direktor — „élünk és ha a publi- kum is úgy akarja, uralkodni fogunk ezen híres kama- rális községben, hol több érző kebel, mint leborotvált bajusz van.“ Majd meglátjuk! — Ha a tisztelt szerkesztő urak nem lesz kifogása ellen: megírom a mi szín- szettünk történetét, már csak azért is, hogy elrettentő példával szolgáljak az — utókornak.

A kincs kereső. Papp József ó-becsei polgár, kétségkívül megálmodta egy zivataros, mennydörgős éjjelen, vagy a tulvilági szellemek valamelyike éppen négysemzőt mondotta meg neki, hogy a határban bizonyos helyen tömördek kincs van elrejtve a fekete föld hallgatag mélyébe, a mely kincseknek az örök végeztől őt szemelte ki szerencés tulajdonosul. Elég az hozzá, hogy Papp József uram a bizonyosnál is bizonyosabban tudja, hogy Ó-Becse határában hol, mennyi kincset takargat a földgyomra a halandók sóvár szeméi elől. Megis szemlélte a helyet, ki is tervezte az annak fölkeresését, sőt már azt is számlálgatta bizonyosan, hogy hány aranyat küld belőle a királynak, hányat a főispánnak, milyen papusot vesz a Juikának, milyen báránybőr süveget a Jancsinak, milyen ködmönt uri magának, milyen rokolyát a hü oldalbordájának stb. stb. Hanem hát ki is kellene ásnia a sok drágaságot! Bekopogtatott hát a jegyzőhöz, a szolgabíróhoz, de bizony ezek az urak nem tudnak segíteni az ó-baján. Mit volt mit tennie hát, mint instanciát adni be a tekintetes megyei törvényhatósághoz az ásatások engedélyezése iránt; a többi már az ó-dolga lesz! Vajjon hogyan fogja az a tekintetes vármegye elintézni az ó-alázatos kérvényét? Akárhogyan, de Papp József uram el van szánva arra is, hogy a miniszter, sőt a király elé vigye instanciáját, ha itt siker nem koronázza tervét! Mert a kincseket neki szánta a sors!

Felakasztás. Gerhardt József, apatini lakos, f. hó 24-én d. e. 8 óra között felakasztotta magát. Tette indokál az az egyedüli gyauu forog fenn, hogy egy 600—700 forintnyi követelése behajthatatlanná vált. Az illető mint békés polgár volt ismeretes.

Verekedés. Brestovácson Tollner Konrad és Dinitzer Lázár ottani lakosok borozás közben összekaptak s verekedés közben Tollner késsel egy mellbe szúrta ellenfelét, hogy azt teljesen tehetetlen állapotban kellett hazavinni. A seb életveszélyes. Tollnert elfogták a csendőrök.

Városi ügyek.

Városi közgyűlés.

(Február hó 25-én.)

Szilágyi Dezso decentralizálja a kir. táblákat, miért ne decentralizálna Zombor is? Vége a „Vadászkürt“ előtti bérkocsi állomás monopoliumának. Ezentul a megyeház előtti téren is lesz fiakker stand.

És ez a két állomás Barthall indítványára ki fog aszfaltíroztatni. Hja! előbb fognak a lovak kényelmes állóhelyet kapni s aztán járunk majd csak mi — valami- kor — aszfaltírozott járdákon.

Vésztjóslo tekintetült különben a gyűlés előtt az arcon. Ma csata lesz — hangzott mindenfelől. Sok jel arra mutatott, a többek között az is, hogy míg más- kor csak három zwikker működik, ma nyolc szemtve- gen keresztült tizenhat vizsga szem merült bele a tárgy- sorozat tanulmányozásába.

Voltak ugyan hitetlen Tamások — köztük én is. Megelégedéssel dörszölgettem kezeimet, hogy eltaláltam, minden baj nélkül átesünk a gyűlésen. A tárgysorozat 26-ik pontjánál feláll Barthall... Ahá! Da liegt der Hund begraben!

Elmondta okosan, hogy a fiakker decentralizációval ne sértsünk meg semmiféle érdeket (Valter főkapitány egyet sügött s a bizottsági tag ur meg volt nyugtatva), elmondta, hogy aszfaltírozás nélkül bérkocsi állomást nem képzel.

— Le kell nyakaztatni minden fiakkerost, szónoklá a mellettem ülő bösz tekintetű Robespierre Sácó barátom.

— Miért, kérdem ijedten félrehúzódva.
— Mert ezek csak a részegeskedést mozdítják elő, arra való, hogy a becsipett emberek bandukoló kedvét növeljék. Ha nem lenne annyi fiakker, nem lenne annyi skandalum. Az a sok kocscikázás...

Villogó szemével rám nézett s a torkomon akadt a szó. Félve néztem Dekkerre, aki a szólasra jelentke- zőket jegyzi, mikor ejti ki Sácó nevét.

Ez az ember forradalmat idéz majd elő a békés törvényhatósági bizottságban.

„Álljanak fel azok, kik Barthall ur fiakker pártoló indítványát támogatják.“

Fellálltak mind.

„Álljanak fel azok, akik a fiakkeresek lenyaka- zatásához hozzájárulnak.“

Sácó szemére huzta nagy kabátját, valami tompát mormogott és — — nem állt fel.

Hát még mi történt? Baross jóváhagyta Zombor 189^{1/2}-ik évi közüti költségvetését. Bezzeg hozzájárult a tek. bizottság ahhoz az indítványhoz, hogy a miniszter- nek az árutarifa módosítása körül szerzett igazán ország- os érdemeiért elismerő felirat küldessék.

A részletes tudósítást a közgyűlésről a követke- zőkben adjuk:

A polgármesteri jelentés szövege a kö- vetkező:

Méltóságos Főispán Ur!
Tekintetes Törvényhatósági Bizottság!

Február havi jelentésemet van szerencsém a kö- vetkezőkben előterjeszteni.

I. A közigazgatási iktatóba beérkezett e hó folya- mán 1058, hátralékban volt 757, összesen el volt tehát intézendő 1815 ügydarab, melyből 872 elintéztetvén, hátralékban van 943.

II. A községi bírósághoz beérkezett e hóban 170 ügydarab, melyből 170 elintéztetvén, hátralék nincs.

III. A rendőrkapitánysághoz beérkezett 480 ügy- darab, melyből 459 elintéztetvén, hátralékban maradt 21. Eltoloncoltatott 3, áttoloncoltatott 6 egység. Tíz eset nem fordult elő, a közbiztonság állapota egy lopási eset kivételével, kifogástalan volt.

IV. Az egészségügyi viszonyok e hónapban igen kedvezőek voltak, a halálos esetek száma az előbbi évek ezen időszakához viszonyítva igen csekélyek. Ragályos vagy járványos betegedés e hóban nem fordult elő. Uralkodó kór e hóban a légzőszervek hevenybán- talma volt, kivált szegényebb sorsu gyermekeknel, minék oka részben a hiányos ruházatban, részben az elhanyagolt feltételekben fekszik.

V. Befolyt e hóban: állami adó fejében 29.384 frt 43 kr, községi adópótlék fejében 10.438 frt 63 kr, köz- munkában 220 frt 50 kr, ebadó fejében 134 frt, birtok- változási díjakban 290 frt 64 kr. A pénztár készlete február hó 23-án 18.237 frt 78 krt tett ki.

VI. A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszterium a színházi szálloda átalakítása iránt hozott közgyűlési ha- tározatot jóváhagyván, az árlejtés a városi tanács által már kiiratott és annak eredménye a tekintetes törvény- hatósági bizottság jövő havi közgyűlésének fog előter- jeszteni.

VII. Az 1889. évi adófőkönyvek lezáratván és a leszámolási munkálat véglegzetetvén, sikerült a közigaz- gatás ezen annyiszor panaszolt ágában a végleges ren- det helyreállítani.

VIII. A szervezési szabályrendelet által előírt sza- bályszerű negyedévi rovancsolást e hó folyamán meg- tartván, a pénztárak teljesen rendben találtak.

IX. A házipénztárt megillető, már évek óta behaj- thatlanokká vált cselekvő hátralékok rendezését e hó folyamán megkezdvén, ennek eredményeképp a városi tanács azok egyrésze iránt már a mai közgyűlés folya- mán is részletes előterjesztést fog tenni.

Azon kérelemmel fordulok a tekintetes törvényha- tósági bizottsághoz, miszerint jelentésemet tudomásul venni méltóztassék. (Eljenzés.)

A polgármesteri jelentés után tárgyalott a ke- reskedelemügyi miniszternek lapunk mult számában már közölt rendelete, a közüti költségvetés tárgyában, mely- lyel kapcsolatban a törvényhatósági bizottság Koczkár Zsigmond országgyűlési képviselőnek azon fáradozásokrát, melyeket ezen ügy érdekében kifejtett, köszönetet sza- vazott.

Az árutarifa ellen indított osztrák mozgalom hul- lámái a közgyűlési terembe is elhatoltak. Két törvény- hatóság Vas- és Somogyvármegyéek átiratát tárgyalta a közgyűlés, melyek bizalmi feliratokat intéztek e kérdés alkalmából Baross miniszterhez, a kormányt pedig ez irányú politikájának további folytatására kérték. Ezen közigazgatási kérdésben nézetünk szerint a politikának semmi keresni valója nincs, a kereskedelmi politika eddigi vezetésével minden párt meg van elégedve és azt hisszük, hogy ép azon körülmény hogy Zombor sz. kir. város közönsége oly ritkán nyilatkozik országos kérdé- sekben, abbéli határozatának, mellyel Barossnak bizalmi felirat, a kormányhoz pedig ily értelmű felirat küldését határozta el, hogy az eddigi kereskedelmi politika min- den illetéktelen beavatkozástól menten folytattassék, leg- alább előtünk magyobb súlyt kölcsönöz.

Az újonnan választott pénztári tisztviselői ovdékai rendeztettek.

A számonkérőszék jegyzőkönyve tudomásul vétetett.

Több számadásra nézve a felelős számadóknak a felmentvény megadatott, évek óta a pénztáraknál veze- tett behajthatlan követelések pedig leírásra hozattak.

Profits Bozsidar elmebeteg volt utibiztos részére, ki a nyugdíjintézetnek nem tagja, 200 frtnyi segély szavaztatott meg.

Az ülés végén vitát keltett a bérkocsi-állomások ügye. Ezek ugyan a tanács javaslata szerint kétfelé osztatnának, az egyik része a Vadászkürt-szálló előtti téren, a másik része a Deák Ferenc-kört és fútea sarkán az újtemplom irányában. Ezzel, valamint avval is, hogy a fertőtlenítés lehető szigoruan foganatosít- tassék, a felszólaló Barthall bizottsági tag is meg volt elégedve, a javaslat azon részével ellenben, hogy az állomáshelyek aszfaltozása csak 1892-ben történjék, nem.

Azon ellenjavaslat, hogy már az idén történjék ez, majdnem egyhangulag el is fogadtattott.

A kör- és szegényházi élelmi szállítás az eddigi vállalkozóra, Messinger Józsefre bízott.

A pénzügyi bizottság előterjesztésére Zsivánovits Samu bizottsági tagnak a javadalmi pénztár körül tanúsított munkássága fejében 600 frt jutalmat szavaztak meg. Az amerikai szőlőtelep egy további holddal bővítették.

Az építészeti bizottság tegnap, 26-án, d. u. 4 órakor ülést tartott, melyen több építési engedély adott meg, Schlagger Gyulának a bajai uton, Vidákovits Istvánnak a galamb-utcában földszintes lakházak építésére, ezenkívül több kisebbrendű átalakításokra.

A színházi szálloda kibővítése. A Zombor sz. kir. város tulajdonát képező színházi szállodánál teljesítendő és összesen 3208 frt 99 krnyi összegre előirányzott átalakítási munkálatokra a városbáza tanács-termében 1891. évi március hó 15-én zárt ajánlasi versenytárgyalás fog megtartatni. Vállalkozni kívánók felhívattak, miszerint az árlejtési feltételek értelmében kellő módon felszerelt zárt ajánlataikat 1891. évi március hó 14-én d. u. 5 óráig a városi tanáchoz vagy pedig az árlejtés megkezdésekor az árlejtés megtartására kiküldött bizottság elnöke felé nyújtsák be. A terv, költségvetés és árlejtési feltételek a városi mérnöki hivatalban a hivatalos órák alatt betekintheők. Kelt Zomborban, 1891. évi február hó 18-ik napján. Dr. Csihás Benő polgármester.

Hirdetmény. Zombor sz. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az 1889. évre vonatkozó I—II. oszt. kereseti adó II. pótlajstrom, az 1883. évi 44. t. c. 16. §-a értelmében 8 egymásután következő napon, vagyis 1891. évi február hó 17-étől 1891. évi február hó 24-ig bezárólag, a város adóügyi osztályánál mindenki által betekintheős végett közszemlére kitétetik azon figyelmeztetéssel, hogy az utólagosan a fentemlített időre kivetett I—II. oszt. kereseti adó ellen mindazok, kik a kivetésben meg nem nyugszanak, 15 nap alatt felszólamlást terjeszthetnek elő a város polgármesteréhez és pedig: a) azon adózók, kik a megelőző évben a kivetési listajstromban tárgyalat adóval már megtróva voltak, a pótlajstrom közszemlére kitételének napját követő 15 nap alatt; b) azon adózók pedig, kik ezen kivetési listajstromban kivetett adóval az 1889. évi időszakra első ízben rovatáltak meg, adótartozásuknak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt. Elkésve beadott felszólamlások figyelembe vételni fognak. Zomborban, 1891. évi február hó 11-én. Dr. Csihás Benő, polgármester.

KRÓNIKA.

A házasságok krónikájában egy régi, de eddig kevésbé ismert intézmény kezd népszerűvé lenni: a trident házasság. Valóságos istenáldás a szerelmesekre, csak hogy eddig nem igen ismerték s így természetesen nem is igen éltek vele. Hanem legújabbán fölfödötték és kezd is népszerűvé válni.

A szülői beavatkozásokat most már végkép ki lehet törlni a szerelmi históriákból, mert hiába az apa ridegsége és hiába az anya ildőzése: a trident határozat módját nyújt a szerető pároknak a szülői beavatkozások pompás kijátszására.

Egy kellemes délutánon pl. sétára indul Julia; az ntea sarkon, vagy a korzó egyéb helyén, avagy — a költői kép kedvéért mondjuk — a park illatos, árnyas labirintusaiban, véletlenül vagy előre megállapítva találkozik Romeóval és élvezi mindkettőjük az édes együttlélt boldog perceit.

Hirtelen eszökbbe jut nekik, hogy hát miért is nem lehetnek ők egymáséi?!

Megbóki a homlokát Romeó, mint a kinek valami ötlete támadt: — ej, de hogy is nem lehetünk! Gyere lelkem, menjünk a paphoz!

Es elindulnak. Utóközben találkoznak A-val, tegyük föl, hogy jóbarátja Romeónak.

— Szervusz pajtás, nem lenne kedved velünk tartani? És A velük tart.

Találkoznak B.-vel, tegyük föl, hogy szintén ismerős.

— Szervusz pajtás, tarts velünk! És B. szintén velük tart.

Még egy ilyen találkozás és meg van a három tanu. Eközben elérnek a plébániához, itt A, B és C fölkeretnek tanuknak és egy pillanat múlva már kopogtatás zavarja meg a tarokkozó, pipázó plébánost. A szerelmeseik három tanuval.

— Tisztelendő (vagy főtisztelendő) uram, ezennel kijelentem, hogy a hajadont nőül veszem.

— Én meg férjhez megyek hozzá!

A plébános bosszankodik, hogy a kedves élvezetben megzavarták a gerlék, de azért föllíti a nagy könyvet és beírja, hogy Romeó nőül veszi Juliát és erről bizonyítványt is ad a boldog szerelmeseknek.

Telhat egy negyedóra alatt megtörtént a lakodalom minden ceremóniája. Romeó karon fogva Juliát és kezében vive a bizonyítványt, beállt a Montecicékhez aztán a Capulettékéhez és fölvilágosítja az öregeket, hogy bizony hiába minden ellenvetés, minden akadékoskodás: ők Isten és ember előtt törvényes férj és feleség, a kiket csak a hagyományos ásó és kapa választhat el egymástól.

Szegény papák és mamák! Most már sosem biztosak a leányuk sorsa fölül; hogy ha sétálni megy a leányuk, nem tudják, vajjon nem jön-e fölére mulva bekötött fövel vissza az apai portára!

Nagyon kedvelt dolog most a párba kérdésével foglalkozni. Az udvarló, ha megakad ábrándos ömlengéseiben, kiségti magát azzal, hogy elkezd a duellumról beszélni; ha betér az ember a borbélyhoz, tudós képpel fejtegeti a stívóvas nagy mestere a párba kérdését, és ha a kofák nem pörölnek egymással, szent hogy ők is erről beszélnek.

Miért ne lenne szabad hát nekem is foglalkozni vele, pláne ebben a kofa-rovatban?

De hát hogy is ne, mikor gomba módra teremnek a párba jök!

Az újságok szídják ezt a „lovagiaszkodás“-t, a rendőrség ildőzi, a törvény bünteti és — a lovagok csak tovább lovagiaszkodnak.

Furcsa egy módja ez a lovagiaszkodás! Már sokan megmondták, de még mindig kevesen.

Egyik lovag megéri szivarja hamis végével a másikat, és kész a háboru. Szentül el van tükélve mindkettőjük, hogy agyon szurja vagy lövi a másikat, de azért két orvost is visznek magukkal a csatasíkra, hogy ha netalán valami kis bajt okoznának azok a gyilkos szerszámok, a melyekkel azt mondják nem jó játszani, hát legyen a ki hozzáfogjon a lovag bórén ejtett folytonossági biányi megpreparálásához.

Hanem egy jó szert tudok ez ellen a mánia ellen én is: ne beszéljünk róla ezután, ha megessik, de különösen ne írjuk ki a neveiket az újságba. Bizonyos, hogy agyonessi őket a boszuszág és nem fognak többé párba jöni.

Ravatalon fekszik a Februárius uram is. Isten nyugosztalja! Bizony egy csöppet se volt valami mosolygó ábrázatu atyafi, de azért egy jó oldalát el nem tagadhatjuk: sietett a más világra.

Hanem az utódjával már igazán meg leszünk akadva. A márciushoz fűzött mindennemű hagyománnyal szakítanunk kell, mert — ugylátszik — az elődje nyomdokait fogja követni (akár csak a Szapári kormány a Tisza kormányát).

Milyen szép is szokott lenni az a március! Szinte jól esik elábrándozni ebben a mogorva időben az ideális márciusok fölül.

Persze ilyenkor már el kell tűnnie a tél utolsó maradványának is; a fák rügyei fakadozni kezdenek, gyöngye fűszálak serkennnek, a madársereg vigabban csiripel, szóval március a tavasznak reggele. És a mi fő, ez a hónap az ibolya hónapja, azé a kedves mosolygó kis virágé, a melyet a fűzfapoéták pegazus gebéi oly mohó vágygal lelegelnek, de a melyről Heine oly szépen mondja valahol a verseiben, hogy

„Die blauen Frühlingstage
Schaun aus dem Gras hervor,
Das sind die lieben Veilchen,
Die ich zum Strauss erkor. stb.“

A tavasz reggele, a kis ibolya idénye és a szerelem tavasza. Igen, az ifju szívek is ilyenkor ébrednek fagyos dermedtségükből, ilyenkor olvasztja föl a szív jégpáncélját, a szerelem napja, az ideál „lángoló“ tekintete, és ennek természetes folyamánaképp ilyenkor telnek meg a szerkesztőségek papirkosárjai a természet és a szív tavaszát magasztaló fűzfapoétai nyögdecselésekkel.

Hanem az idén — az auspiciumok azt mutatják — mindez a sok boldogság el lesz továbbítva, tovább — alighanem áprilásra, a boldokok hónapjára.

Addig is szerkesztő uram, készítsen jó nagy papirkosarat, mert nem állok jót, hogy még urí magam is be nem kopogtatok ilyenféle versekkel, régi rossz szokásom lévén nekem is minden tavasszal szerelmesnek lenni.

Fridolin.

A bírói szervezet.

— A legújabb reformjavaslat. —

A bírói és ügyészi szervezet módosítása tárgyában a képviselőház elé terjesztett törvényjavaslat hét fejezetre oszlik s 67 §-ból áll, a melyeknek következők a főbb rendelkezései:

Az első fejezet az igazságügyminiszternek s a bírósági és ügyészségi főnököknek felügyeleti jogát szabályozza, a melynek köréhez tartozik különösen:

a) örkődés az ügyviteli szabályszerűségére, az alkalmazottaknak hivatalos működésére és arra, hogy magaviseletük állásuknak megfelelő legyen;

b) megvizsgálása szabálytalan vagy késedelmes ügyvitel miatt tett panaszoknak;

c) intézkedés úgy a tapasztalt rendtelenség, késedelmeskedés és visszaélés megszüntetése, mint azoknak megtorlása iránt.

Bármelyik felügyeleti hatóság köteles elfogadni oly panaszt, melynek tárgya a felügyeleti jog körébe tartozik.

A törvényszékeknek a kir. táblai elnök, az ügyészségeknek a főügyész legalább minden két évben, a járásbírói és ügyészségi elnököknek elnök éventenként egyszer köteles az ügyvitelt megvizsgálni, a mely vizsgálat kiküldött által is teljesíthető.

A felelősségi hatóságok kötelesek az ügyek felülvizsgálata alkalmával arra is ügyelni, hogy az alsóbb bíróságok megtartják-e pontosan az eljárási és ügyviteli szabályokat s tapasztalt szabálytalanság vagy késedelem esetében a bíróság főnökét külön határozatban figyelmeztethetik s e határozatot az illető bíróság közvetlen felügyeleti hatóságával is közlik. A mennyiben nyilvánítható, hogy az ügyviteli szabályok meg nem tartása miatt súlyosabb, de fejelemül vétségnek nem tekinthető rendtelenség, mulasztás vagy késedelem terhel valamely bírót vagy bírósági hivatalnokot, a főlelősségi bíróság a terhelte, megállgatása után, külön határozatban rendbírságot is róhat.

A második fejezet a gyakorlati bírói vizsgáról és a felsőbb bírósági képesítési kellekekről szól. A gyakorlati bírói vizsga Budapesten szervezett vizsgálóbizottság előtt teendő le. A jelöltek az 1874. évi 24. t. c. 3. §-ában meghatározott kellekeken kívül a jogtudóságot is kötelesek kimutatni. Táblai bírói s megfelelő ügyészi állásra csak az nevezhető ki, aki — az általános képesítési kellekek mellett — legalább öt évig a) bírói vagy ügyészi hivatalt viselt; b) önálló ügyvédi vagy közjegyzői gyakorlatot folytatott; c) a jogtudományi szakban mint tanár vagy mint magántanár működött; d) az igazságügyminiszteriumban, a jogügyek igazgatóságánál, közalapítványi ügyigazgatóságnál, kir. táblánál s kurinál fogalmazási szakban szolgált; kuriai bíróvá vagy megfelelő ügyészi állásra csak az nevezhető ki, aki a fennebbi állások bármelyikében legalább tíz évet töltött.

A harmadik fejezet a bíróságok és ügyészségek szervezetét kiegészítő intézkedéseket foglalja magában. Vidéki törvényszéki elnök kuriai bírói címmel s jelleggel is kinevezhető. A király fontos közszolgálati érdekből, eddigi szolgálati minőségében való meghagyás mellett vidéki törvényszéki elnöknek kuriai bírói címet és jelleget, törvényszéki bírónak és járásbíróknak kir. táblai bírói címet és jelleget, ügyészségek főügyészi helyettesi címet és jelleget adományozhat, ha legalább öt évig az illető állásban szolgált, magukat kitüntették. Az ily kitüntetésben részesülhető törvényszéki elnökök száma

tíznél, a törvényszéki bírák, járásbírák s ügyészek száma együttes létszámuk tizedrészénél nagyobb nem lehet.

Az ekként kitüntetett törvényszéki elnök, másodosztályú kuriai bírói fizetést huz s lakpénze 400 frt. A kitüntetett bírák, járásbírák s ügyészek járandósága a másodosztályú kir. táblai bíráké, illetőleg működési pótlék nélkül a főügyészi helyetteseké.

A kir. törvényszék vizsgálóbíráját — a szükséghez képest többet is — a törvényszéki bírák sorából az igazságügyminiszter nevezi ki. A vizsgálóbírói évenként 200 frt pótlékban részesül. A járásbírói állásokhoz a szükséghez képest több járásbíró is kinevezhető, a felügyelet s vezetés a rangidősebbet illetvén.

A törvényszékeknek albirói állások rendszeresítettnek, de azok száma nem haladhatja meg a törvényszéknek levő bírák számának negyed részét. Az ily albirói legalább egy évig a törvényszéknek alkalmazandó; ezen idő eltelté után — vagy fontos okból előbb is — a miniszter kirendeli őt a törvényszék területén levő járásbírói állásba, mint végleges székhelyébe.

A negyedik fejezet: kiegészítő intézkedések az összeférhetlenség tárgyában, az együtt alkalmazást kizáró rokonsági és sógorsági viszony szerint nincs kizárva, hogy a bírósági hivatalnok — kivéve a kölesönös biztositó társaságokat — szövetkezetek igazgatóságának vagy felügyelő bizottságának tagja lehessen. Az itélőbíró egyetemi magántanár is lehet.

Az ötödik fejezet a fokozatos fizetéssel járó hivatali állásban alkalmazottaknak az ország egész területére kiterjedőleg összlétszámába foglalását szabályozza.

A hatodik fejezet szerint a miniszter a korona-ügyészi helyettes kir. főügyészi, a főügyészt korona-ügyészi helyettesi vagy más főügyészi állásra, — a főügyészi helyetteseket, ügyészeket és alügyészeket pedig eddigi minőségükben áthelyezheti. Az ügyészi megbízás elvonása esetében az ügyészség tagjai fizetésük épségben tartása mellett megfelelő bírói állásra nevezendők ki.

A hetedik fejezet a vegyesátemeti és életbeléptetési határozatokat foglalja magában. A kuriahoz tanácsjegyzői szolgálatra beleegyezéssel, törvényszéki- és járásbírákat vagy albirákat rendelhet be a miniszter. A berendelés tartamára a vidéki törvényszéki s járásbírák 600, a vidéki albirák 400 frt pótlékban részesülnek. A berendelés 2 évnél tovább nem tarthat. Az illetők azon kir. tábla területén, a hol előbbi székhelyük volt, bármely bírói állásra beleegyezésük nélkül is áthelyezhető.

A miniszter ügyészeket s alügyészeket kérelmükre — állásuk s rangsoruk megtartása mellett — ország-fegyintézetek, kerületi börtönök és fogházak igazgatásával bízhat meg.

A bírói s ügyészi alkalmazottak járandóságainak újabb rendezéseig a vidéki törvényszéki elnökök fizetése 100 frttal felemeltetik. E törvény a megosztott kir. táblák működése megkezdésének napján lép hatályba.

Megyei élet.

Titel, 1891. február 25.

Alig temették el Karnevált, alig kezdtünk bőjtölni (itt az a hír járja, hogy a római pápa a Bácskát felmentette a hosszú bőjt alól), már is szomorú nótát huzatunk; társadalmunk két kitünő tagját bucsuztatta Tegledi Róth Gusztáv mérnököt és Karl József tanítót. Mindkettő kiváló muzsik és jókedvű cimbara lévén, tisztelőikre bankettet rendeztünk. Különösen Róth ur bankettje kitünően sikerült, melyen résztvettek Titel legelőkelőbb intelligens elemei. Kevés volt a tózt, de annál nagyobb a fesztelenség, a jókedv, mely reggel felélelkeznyedésbe csapott át, s mi tagadás benne, némelyek keseregtek is. A bucsuzó közben-közben hegedűjét vállához szorította és játszott, őt szerető barátainak, tisztelőinek — utójára. Azt hisszük új otthonában, Ujvidéken is meg fogja találni azt az osztatlan szeretetet, melyben itt osztozkodott.

Fontos mozzanatot akarok jelezni, midőn Rác András, Titel község jelenlegi bírójáról akarok szólni. Itt bizony parasztbíró járta évek hosszú sora folyamán, akinek a közigazgatáshoz és közegészségügyhöz, a községi érdekekhez nem igen volt érteke, de annál több az urbatnásághoz, borhoz és kedélyes birkózáshoz. Ily viszonyok természetesen egy községi életet megmetyeltek; az elüljáróságnak egy választott tagja sem volt intelligens ember és a társadalmi életre nagy visszabattással bírtak. Kövezet, világitás, tisztaság, rend itt ismeretlen fogalmak voltak. Az új év azonban nekünk is meghozta a megváltást, mert Rác ur, volt katonatiszt személyében oly férfit nyertünk a községi élére, aki kiváló tulajdonságokat magának vallván, a községi élet felvirágosozásáért fogja vezetni. Megváltásunk általános örömet keltett és rövid pár heti működése megmutatta, hogy benne nem csalatkozunk. Egy szegény, zilált viszonyu községi megalálta benne apját, és Titel községe ezt első sorban fenkölt gondolkodásu főszolgabírájának köszönheti.

A fagy erősen tart, 12 fokos hideg mellett erősen koresolyázunk a Tisza hátán levő pályán, melyen délutánoként az intelligencia sportkedvelői kedélyes találkát adnak egymásnak. Külön egyet viseli gondját, mely a jég elolvadása után szintén eloszlik. De alig várjuk a tavaszt, jobban mondva a nyarat, mert most vesszük hírét, hogy a tiszai regatta-egylet valószínűleg június hó második felében Titelen fogja versenyét megtartani. Részt vesznek hivatalosan a szegedi, temesvári, beeskeréki és titeli egyletek s hisszük, hogy Bécs, Budapest hasonló egyletei is nevezni fognak. Versenyezni fognak az 500 frtos tiszai vándordíjért, a regatta díjért, két és egy evezősek és a hajós népség. Erdekkel nézünk ezen verseny elebe és a titeli egyet örömmel néz szebb napjai elé.

Tessényi Vilma urhölgyet a titeli intelligencia gyönyörű albummal lepte meg; bécsi és pesti remekmű „A kérő, Titel 1891. jan. 25.“ felirattal. Hálás visszhang jele ez. — Karl József tanító helyébe Gostonyi József vezértanító Csaprendekből Titelre helyeztetett át, de csak a jövő hóban fogja új állását elfoglalni. — A helybeli lutheránusok külön káplánt óhajtanak s ugy látszik, teljesedésbe is fog menni óhajuk. — Egyébiránt várjuk az árvizet, sokan már borral erősítik addigra is magukat.

Titeli.

Törvénykezés.

Belépőjegyek a Tyószity végtárgyalásra. Tyószity Lázár és társai elleni büntetőbírói f. évi március hó 2-án és következő napjain, a zombori kir. törvényszéknél tartandó végtárgyalásra belépőjegyek Mayer Károly kir. törvényszéki aljegyzőnél (megyeháza 1. emelet) kaphatók a hivatalos órák alatt.

Gyilkos bosszu. Véres eset történt Kishegyes községben. A község, mely a délutáni prédikációt hallgatta végig, éppen a templomból önzönlött ki, mikor a község egyetlen jártabb utcáján egymásután három lövés dördült el. Az összefutott nép látta, amint Fülöp István lerokkad egy hódombra, fejéből és karjából ömlött a vér. A templomból kijövő nép közül sikoltva rohant elő két fiatal leány — Fülöp István leányai — átölték atyjukat, akinek volt még annyi ereje, hogy fölfedezhette a gyilkost. Karna József lőtt rá három ízben, régóta érzett bosszuját akarta kielégíteni, azért gyűlölte Fülöpöt, mert évekig ígérte neki a leánya kezét s azután megtagadta tőle.

Pörül járt tanu. Az elhunyt patriárka hagyatékát megdézsmált kaputos gonosztévők pörében, a bizonyítási eljárás utolsó napján, e hó 24-én kiballgatott az eljáró törvényszék egy Grünstein nevű újvidéki könyvelőt is, aki táviratilag értesítette az elnököt, hogy tanuvalomást akar tenni és tényleg meg is jelent a tárgyaláson. Előadja, hogy horvátul nem tud ugyan jól, de járatos a círilírásban. Grujicsot, aki népszerű ember Újvidéken, jól ismeri s olykor segítségére volt a német levelezésben. Elnök: Magánviszonyaiba is beavatta önt Grujics? — Tanu: Igen. — E.: Pénztügyeibe is? — T.: Azokba is. — E.: Voltak Grujicsnak nagyobb követelése? — T.: Igen. — A tanu ezután elmondja, hogy már 1882-ben látta Grujicsnál a patriárka 12,000 forintból szóló kötvényét, 1886-ban pedig a 25,000 forintról szólót. — E.: Kinek a kézírása volt a kötvény szövege? — T.: A doktor uré. Mikor a 25,000 forintos kötvényt írta, magam is jelen voltam. — Elnök: Csodálatos módon van ön betanítva. Kegyetlenül rossz lábon áll a valósággal. A kötvényt aláírt tanuk egyike azt vallotta, hogy ő a patriárka halála után tette oda az aláírást. — T.: Akkor hazudik. — E.: Első kihallgatása alkalmával azt mondta ön, hogy 2—3 év előtt látta a kötvényeket. Ez tehát 1887-ben, vagy 1886-ban történt volna. Akkor nem tudta, hogy a második kötvényen voltak-e tanuk aláírva, vagy sem. Most határozottan állítja, hogy nem voltak. — T.: Kijelenti, hogy az első kihallgatás nagyon készületlenül találta s jóformán azt sem tudta, hogy miről van szó. Lehet, hogy tévedés eszszott a jegyzőkönyvbe. — E.: S később ugyanazon a papíron látta a patriárka aláírását, melyre Grujics ön előtt írta a kötvény szövegét. — T.: Igen, egy fél év közönséges írópapiros volt. — E.: Ez már a szemérmelenség netovábbja. A lány szó, annyi hazugság! Mondja, sima volt a papiros, vagy össze volt-e hajtogatva, mikor Grujics a kötvény szövegét reá írta? — T.: Még arra is ügyeltem volna? Grujics írás előtt össze szokta hajtani a papírost. — E.: Azt még elbizsem önnek, hogy valaki egyszer összehajta a papírost, mielőtt ír reá, de hogy négyszer, vagy még többször is összehajtsa, azt még sem hitetheti el velem. S ezt a papírost többször is összehajtották, a hogy azt a szakértők kétségtelenül beigazolták. — Az ügyész ellenzi Grünstein esküre bocsátását, mert vallomái ellentétben állanak korábbi vallomásaival és az igazsággal. A törvényszék helyt ad az ügyész indítványának, az elnök pedig Grünstein Zsigmond tanut hamis tanuvalomás miatt részgátlati fogságba helyezi.

A gazda fegyelmi joga. Egy eseléd panaszt emelt gazdája ellen, hogy az őt több szidalmas szavak között róla azt állította, hogy a gépházából dohányt lopott, ezeken felül pedig megverte és pofon ütötte. A budapesti kir. tábla vádlottat becsületsértés miatt 25 frtra ítélte. A m. kir. kuria — mint az „Ügyvédek Lapja”-ban olvassuk — vádlottat felmentette, mert tekintve, hogy a fennálló 1876. VIII. t. c. 45., 46. és 47. §-ai szerint a gazda szolgáltatásban álló eseléd irányában a házi fegyelmi jog gyakorlása közben használt kifejezések és cselekmények, melyek a család és háznép keretén kívül más személyek között sértőknek tekintendők, eseléd szemben nem tekinthetők olyanoknak, melyekkel a gazda a eseléd becsületét megsérteni célozná; tekintve, hogy a eseléd törvény eme rendelkezései, miután a büntető törvény a gazda házi fegyelmi jogát nem érinti, a jelen ügy elbírálásánál a panaszolt és panaszos között fennálló viszonyról fogva hasonlókép irányadók; tekintve, hogy e szerint vádlott az által, hogy a szolgáltatásban álló D. J. magánvádlót nem idegenek, de csak a háznép előtt házi tolvajlás miatt kérdőre vonta, feleselés közben arcul ütötte és sértő kifejezéssel illette, a btk. 258. illetve 261. §-ba ütköző vétséget el nem követett.

Közgazdaság.

Elvi jelentőségű határozat. Miniszteri rendelet alapján a villamos erőt és sűrített levegőt előállító telepek, amennyiben nem vasúti, hanem ipari célokra szolgálnak, az iparhatósági telepengedélyezés alá eső üzlettelepek lajstromába veendőek föl.

Új dunai áruházi szabás. A dunagőzhajózási-társulat az ez évi hajózási évad kezdetével egészen új és az eddigieknél olcsóbb áruházi szabást léptet életbe. Lényeges újításnak tekintendő a díjszabásban a réggel szemben különösen az, hogy az árak nem mint eddig öt, hanem ezentul csupán három, vagyis I, A és B osztályba soroztatnak és hogy a legolcsóbb (B) osztály díjtételei — nem mint eddig csak 10,000 kgr.-nál, hanem szállítólevélként már 1 tonnánál (1000 kgr.) is alkalmaztatnak. E könnyítéssel kivül több árucikkre nézve mérsékelt díjtételek bocsátattak rendelkezésre.

Gabonauzlet.

Február hó 26-án.

Változatlan irányzat és hangulat mellett, áraink a multheti magasságukat megtartották. Áraink:

Buza	7.80—8.00
Zab	6.50—6.60
Tengeri	5.70—5.80
Árpa	6.00—6.20
Bab	6.00—6.50

Szerkesztői üzenetek.

Terka. Elhisszük, hogy a szeretett festménye előtt ábrázdos gondolatok fogják el az embert. A szereléstől nem lehet rossz néven venni semmit.

„S az a kép csak néma, néma
Az a kép csak andalít.”

Elhisszük, hogy andalít.

„Hol ő nem csak egy maga és
Szolgái az angyalok.”

Nem is lehet ott olyan rossz dolog, hisz az angyalok oly jó szívűek.

„Mogosókolni azt az arcot
Azt az égő két barna szemet.”

Jó izlésre vall.

„És mikor leszünk-e, lehetünk-e
Még mi ketten boldogok.”

Kívánjuk, hogy minél hamarabb. Először azért, mert borzasztó nehéz dolog is az a szerelem, másodsor, mert hisszük, hogy akkor nem lesz ideje, meg kedve ezeket a csak kettőjükre tartozó dolgokat a publikum előtt elírni.

Sz. Gy.—a. Kulpin. Versekét, tárcáit megkaptuk. Köszönjük. Valamennyi sorra kerül. Csak méltóztassék azt szem előtt tartani, hogy a lapszerkesztés alfabetája: „Több nap mint kolbász.”

P. G.

„Mit kerestek a hegyen
A puszták fák között,
Kiknek lombjait, leveleit
A nagy hó elfödött.”

Ugy-e csak tréfát?

T. K. Cs. Ha valamely méltóság avagy rang nem díjmentesen adományoztatik, úgy — nagyon természetes — bizonyos előre megállapított összeg fizetendő azok után. Kívánsága szerint itt tudatjuk mind a három esetet: nemesi rang után a régi családok fizettek 787 frt 50 krt. az új családok 1575 frtot; bárói méltóság után a régi családok 2100 frtot, az új családok pedig 3150 frtot; a grófi méltóság után a régi családok 3150 frtot, az új családok 5250 frtot.

Naptár. Február.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
27 Pént.	J. t. k.	Leand.	15 Onesimus
28 Szom.	Román apát	Ozsvát	16 Pamphilus
1 Vas.	D 3 Albin	D Oculi Alb.	17 F Tivadár
2 Hétfő	Szimplic pápa	Szimplic	18 Leo pápa
3 Kedd	Ginda	Ginda	19 Archip.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó:

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

itt megrendelhetők:
Hírlapok.
Művek.
Naptárak.
Táblázatok.
Falragaszok.
Körlevelek.
Táncgyűjtemények.
Táncrendek.
Élőlapok.

Községi nyomtatványokból nagy raktár.

KÖNYV- és KÖNYVMAI INTÉZET.

BITTERMANN NÁNDOR ZOMBORDIÁN.

Papír és írószerek a bevásárlási áron.

Könyv-kötőmunkák elfogadtnak és a kiállítási áron szállíthatnak.

A „BÁCSKA” KIADÓHIVATALA.

Községeknek egész éven át hitel.

itt megrendelhetők:
Váltók.
Gyászlapok.
Számok.
Levélféjek.
Névjegyek.
Eljegyzési és esketési kártyák.
Sima- és dombornyomatú monogrammok.

Hirdetmény.

Alulírott zárgondnok ezennel közhírré teszi, hogy Gröber Gyula és társai foglaltatónak Szedélyi Péter és neje volt szöntai lakosok elleni végrehajtási ügyében, nevezett végrehajtást szenvedetteknek birtokát képezett 83 hold „Vajas” és 27 hold „Zsibovác” nevű föld részletek nyilvános árverésen a folyó évre 1891. évi március hó 9-én reggel 9 órakor Szönta községében haszonbérbe fognak adni.

Az árverési feltételek alulírottál betekintethetők.

Szontán, 1891. évi február hó 25-én.

Szayer Péter,

zárgondnok.

NOVÁK ÁRMIN bezdáni fakereskedőnél különféle bútorok, két fiatal kocsi-ló, két kocs, egy hintó, szerszám szabad kézből eladó.

Közelebbi feltételek a tulajdonosnál Bezdánban nyerhetők.

2—2

NOVÁK ÁRMIN.

1038. sz.

kig. 1890.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye Ó-Palánka községében leköszönésé folytán üresedésbe jött segédjegyzői állásra — mely 500 frt fizetés s 100 frt lakpénzzel van javadalmazva — ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom mindazokat, kik ezen állásra pályázni óhajtanak, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket **folyó évi március hó 15-ig** hozzám nyújtsák be.

Palánkán, 1891. évi február hó 16-án.

CSUPOR GYULA.

főszolgabíró

3—2

1717. szám.

kig. 1891.

Pályázat.

Bács-Bodrogh megye zentai járáshoz tartozó Moholy községében elhalálozás folytán üresedésbe jött 400 frt évi javadalmazás és 30 frt utátalánnyal ellátott irnoki állás betöltésére pályázat nyitattik, felhívtnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtnak, hogy Bács-Bodrogh megye tek. bizottsága által 1887. évi 6. sz. a. alkotott szabályrendelet 9. §-a követelményeinek megfelelőleg felszerelt folyamodványokat **f. évi március hó 11-ig** alulírt főszolgabírónál nyújtsák be; a választás f. évi március hó 12-én fog Moholy községében reggel 9 órakor megejteni.

Zentán, 1891. február 18-án.

Matkovits Lajos,

főszolgabíró.

3—2

Pályázat.

A Kunbaján üresedésbe jött német tannyelvű róm. kath. I. és II. oszt. fitanítói állásra **f. évi március hó 15-ig** pályázat nyitattik. Az állás javadalmi: 1. 305 frt o. é. készpénz; 2. hat öl lágú tűzifa vagy 42 frt o. é.; 3. szabad lakás. Ezenkívül 53 frt o. é. a következő feltételek mellett: a megválasztott tartozik az ismétlő- és ipariskolákat is tanítani, a faiskolát gondozni és az iskolaköteleseket összeírni. Orgonálni tudók előnyben részesülnek. A pályázni kívánók jól felszerelt kérvényeiket a fentjelölt határnapig a kunbajai r. kath. iskolaszékre címezve, nagyságos és főtisztelendő dr. Boromisza Tibor apát, esperes-plébános urhoz Jankovára (Bácsmegeye) küldjék. Kelt Kunbaján (Bácsmegeye), 1891. évi február hó 16-án. **Vojnits Dániel,** iskolaszéki elnök.

Pályázat.

Az újvidéki sz.-rókusi róm. kath. népiskolánál elhalálozás folytán megüresült I—II. oszt. osztatlan s magyar tannyelvű tanítói állásra **f. évi március hó 23-ig** pályázat nyitattik. Fizetése: évi 600 frt, 10% tizedes korpótlék, 6 frt irodai átalány és 50 frt lakbér, saját osztályában tornatanításért 1/2 öl kemény tűzifa.

Kötelessége ezenfelül a ismétlő tanítást díjmentesen, a mindennapi istentiszteletnél pedig a kántori teendőket, nevezetesen az orgonálást és éneklést végezni, mely utóbbi ténykedéséért évi 100 frt tiszteletdíjat s a misék után esedékes stólajvédelmet élvez.

Felhívtnak tehát mindazon törvényes képesítéssel bíró s róm. kath. vallású tanítók, kik a fenti állást elnyerni óhajtnak, hogy ez iránt való kérvényeiket — az újvidéki róm. kath. iskolaszékre címezve — a fentkelt határidőig főt. Egl József futtaki esperes-plébános urhoz küldjék be; továbbá, hogy a próbaorgonálás és éneklés megtartása végett f. évi március hó 23-án délelőtt 8 órakor az újvidéki sz.-rókusi kápolnában jelenjenek meg.

Az állomás f. évi április hó 1-én lesz elfoglalandó. Újvidék, 1891. évi február hó 15-én tartott iskolaszéki gyűlésből.

Kopper György,

apát-plébános, iskolaszéki elnök.

3—1

Egy gyártelep eladó.

Egy teljesen berendezett hengermalom 6 pár kövel, hengerekkel, 30 lóerejű Stubil, két 30 lóerejű Kornwall-féle gőzkazán, egy berendezett gőzfűdő, összes épületekkel, évi tiszta jövedelme 10,000 frt, minden a legjobb karban, 50,000 frt ár mellett eladó. Azonkívül négy garnitúra legújabb szerkezetű Marschall-féle gőzcéplőgép, egy teljesen berendezett gazdasági gépműhely öntödével, jó feltételek mellett szintén szabad kézből eladó. Cím a kiadóhivatalban.

Meghívó.

Az első vaskuti segélyszövetkezet összes részvényeseit tisztelettel meghívja az egylet igazgatósága a **március hó 5-én reggeli 10 órakor** megtartandó évi közgyűlésre. A gyűlés helye a vaskuti róm. kath. iskolaépület.

A közgyűlés tárgyát meghatározta a február 19-én megtartott igazgatósági gyűlés, és ugyan: 1. A közgyűlési elnök és jegyző választása. 2. Igazgatói és felügyelő bizottsági jelentés a lefolyt üzletéről. 3. A zárszámadási mérleg bemutatása és esetleg a fölmentés megadása az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére, nemkülönben a tiszta jövedelem elosztása feletti intézkedés az alapszabályok 25. § a értelmében. 4. Az igazgató, 12 igazgatósági és négy póttag, továbbá a három felügyelő-bizottsági tag, valamint az igazgatósági tagokból 2 tag választása a cégjegyzéshez. 5. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 tag megválasztása a részvényes tagok sorából.

Jegyzet. Az összes t. c. szövetkezeti tagoknak tudomására adatik, hogy a kereskedelmi törvény 243. §. 2-ik pontjában követelt összes zárszámadási okmányok mai naptól fogva **8 napon át** a szövetkezet helyiségében megtekinthetők.

Kelt Vaskuton, 1891. évi február hó 20 án.

Az igazgatóság.

Zármérleg

az „Első vaskuti segélyszövetkezet”-től 1890. évi január hó 1-től december hó 31-ig.

VAGYON	frt	kr	TEHER	frt	kr
Készpénzben 1890. évi december hó végén	98	05	Részvénytőke számla	29880	26
Kötvényekben	60833	—	Részvénytőke kamatszámja	1419	58
Butorok és felszerelések értéke 20% levonása után a használatért	159	49	Betétek számlája a tőkésített kamatokkal	27195	60
			Alaptőke számla	1220	05
			Tartalékalap számla	662	85
			Tiszta nyeresemény 1187 részvény közt fölosztva á 60 kr	712	20
	61090	54		61090	54

Pilger Nándor s. k.,
igazgató.

Raile Ferenc s. k.,
penztárnok.

Szauter Gyula s. k.,
könyvelő.

A fő- és segédkönyvekkel összegegyeztetvén, összhangzóan és helyesnek találtatott.

Vaskuton, 1891. évi február hó 10 én.

Hirmann Antal s. k.,
fel. biz. tag.

Schäfer György s. k.,
fel. biz. tag.

Flach Antal s. k.,
fel. biz. tag.

Mérlege

az I. bácsi segélyszövetkezetnek 1890. évi január hó 1-től december hó végéig.

	frt	kr		frt	kr
Forgalmi számla	103980	41	Részvényesek követelése	81502	49
Butorzat és koptatás 20%	192	—	„ kamatok 1889.	2832	03
Készpénzben	4363	71	„ „ 1890.	1342	60
			Alapítványi tőke	2436	—
			Az érdekeltek betétele	17582	93
			Tartalékalap 1889.	813	07
			„ 1890.	688	64
			Tiszta nyeresemény 2348 részvény után á 57 kr	1338	36
	108536	12		108536	12

Schweizer Ignác,
igazgató.

Resch Ferenc,
penztárnok.

Weisz Samu,
könyvelő.

A fő- és segédkönyvekkel egybehasonlítván, egyenlőnek találtatott. — Bács, 1891. évi január hó 23 án.

Rigótz Mór,
számvizsgáló.

Ertl József,
számvizsgáló.

Mihajlovics Mihály,
számvizsgáló.

1737. sz.

kig. 1891.

Hirdetmény.

A Baja város tulajdonához tartozó Mátéháza puszta 627¹¹¹⁷/₁₂₀₀ hold szántóföld és 31¹⁸⁹/₁₂₀₀ hold rét és nádasból álló IV. majorságának 713⁷⁵¹/₁₂₀₀ hold szántóföld és 60¹⁹/₁₂₀₀ hold rét és nádasból álló V. majorságának és 81¹⁹²/₁₂₀₀ hold szántóföldből álló VII. majorságának 1892. évi január hó 1-ő napjától számítandó 10, 11 és illetőleg 12 évre leendő hasznosbérbeadása végett a város gazdasági hivatalában **f. évi március hó 12-ik napján d. e. 10 órakor** nyilvános árverés tartatik, melyre az érdeklődők azon értesítéssel hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alulírott városi tanácsosnál vagy az iroda igazgatójánál előzetesen is betekintheik és hogy az árverés megkezdéséig megfelelő bánatpénzzel ellátott írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak, ha azok teljes hitelt érdemlő alakban állítatnak ki és ajánlattevő kijelenti, hogy az árverési feltételeket ismeri és azoknak magát aláveti.

Baján, 1891. február hó 12-én.

Meskó László,
városi tanácsos.

2—2

67. szám.

tkvi 1891.

Árverési hirdetmény.

A hódásghai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közölni teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtójának Jovicin Lszák végrehajtást szenvedő elleni 55 ft 61 kr tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásghai kir. járásbírósg) területén lévő, Pivnicán fekvő, a pivnicai 289 sz. tjkvben A. I. 11 sors. alatti ház és beltelekre az árverést 558 ftban ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1891. évi április hó 2-ik napján délelőtti 9 órakor** Pivnicai községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alul is el fogja adatni.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 558 ft 80 kr készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 42 ik § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Hódásghon, 1891. évi január hó 13-án.

A hódásghai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.

861. szám.

kig. 1890.

Pályázat.

Petrovosszellő községben megürült községi végrehajtói állásra, a mellyel 450 ft fizetés van összekötve, pályázat nyitattik.

Felhivatnak a pályázni óhajtok, hogy ezen szakba való képesítettségeküket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket **1891. évi március 30-ig** alulírottához nyujtsák be.

O-Becsén, 1891. február 17-én.

Gombos Béla,
főszolgabíró.

3—1

18052. sz.

tkvi 1890.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közölni teszi, hogy a zombori takarékpénztár és csatlakozó társa végrehajtójának Birmansev Matia és társai végrehajtást szenvedők elleni 250 ft és 300 ft tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, az ó szeptári 186. sz. tjkvben foglalt Birmansev Matia nevéll álló 192. hr. 146. ö. i. sz. ház és beltelek 203 ftban az ottani 1628. sz. tjkvben foglalt Ucsenov Mita nevéll álló 2699. hr. sz. 965 □ ölynyi szőlőre 338 ftban és az ottani 1682. sz. tjkvben foglalt Bischof Henrik nevéll álló 1993. hr. sz. 3 hold 540 □ ölynyi kaszállóra 1021 ftban megállapított kiáltási árban a vizárverést Bischof Henrik kedelmese vevő kára és költségeire elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1891. évi március hó 9-ik napján délelőtti 9 órakor** Ó-Sztopár községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 42-ik § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1891. évi január hó 17-én.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Ráics Lyubomir,
kir. trvszéki bíró.

Zombor, 1891. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdájából.

Házelandás.

Topolya községében, a főtéren, a városháza mellett, bármily

üzletre

alkalmas házamat

örök áron szabad kézből eladom,

esetleg több egymásutáni évre bérbe is adom.

Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos

Kohut János

8—8

ó-morovici lakós.

TANONC KERESTETIK.

Zombor egyik jó hírnévnek örvendő

FÜSZERKERESKEDÉSÉBEN

egy tanonc azonnal felvétetik.

Előnyben részesül, ki a magyar, német és szerb nyelvet írásban és szóban bírja.

Bővebb értesítést ad e lapok kiadója Bittermann Nándor.

3—2

4335. szám.

alisp. 1891.

Árlejtési hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye alispánja által ezennel közölni tétetik, hogy a mosztongai nagy érdeklőséghez tartozó és a novoszellő-bukini határ találkozási pontján a Duna védgátjába egy zsillipek előállításá válván szükségessé, a felépítés biztosítására Zomborban a vármegye palota elsőemeleti kistermében (homlokzat) **1891. évi március hó 17-én (kedden) reggeli 9 órakor** írásbeli zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános árlejtés fog tartatni.

A munkálatok a következők:

1. földmunka 1081 m³,
2. betonfalazat 141.36 m³,
3. téglafalazat 228.08 m³,
4. rézsű és fenékbiztosítás 208 m²,
5. palánkfal még pedig kemény 24.6 f. m.,
6. palánkfal puha 45.0 f. m.

Megjegyezttvén, hogy a kapuk vasalkatrései megrendelés által fognak biztosítottatni.

Az írásbeli zárt ajánlatokban az ajánlattevő neve, polgári állása, állandó tartózkodási helye, továbbá a vállalati ár és pedig ez utóbbi számokkal és betűkkel tisztán kiirandó.

Az 500 ftban megállapított bánatpénz fizetendő le, mely összeg a vállalkozó által a vállalati árhoz képest 10%-ra az elfogadás után azonnal kiegészítendő, megjegyezttvén, hogy ezen bánatpénz készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban az írásos ajánlatához becsatolandó, míg a szóbeli árlejtés megkezdése előtt pedig leteendő.

Az ajánlatok alulírt alispánnál folyó évi március hó 16 ik napjának (hétfőn) délutáni 5 órájáig nyujtandók be, — az ezután beérkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Határnapul, melyre a munka elkészítendő, az alispáni felhívástól számított négy hónap tüzetik ki, — a vállalati munkabér a) a betonréteg lerakása, b) a boltozat befejezése után a munkavezetéssel megbízott kultur-mérnökség által kiállítandó kereseti kimutatás alapján — az alispán által — a munkabér kétharmadával, a vármegyei házipénztárban kezelt érdeklőségi pénzkészletből, — a teljes kifizetés pedig a sikeres felülvizsgálat után fog bekövetkezni.

A vonatkozó műszaki okmányok az árlejtés napjáig Hauke Imre th. főjegyző urnál, a délelőtti és délutáni hivatalos órák alatt betekintheők.

Kelt Zomborban, 1891. évi február hó 20-án.

Schmausz Endre,
alispán.

2—1

100. sz.

1891.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közölni teszi, hogy az apatinai tek. kir. járásbírósg 443. számú végzése által Katanics Mladen ó szeptári lakos végrehajtójává Muzics Szima, Birmansev Sztetván és Kovácsin Tómos ó szeptári lakosok ellen 295 ft tőke, ennek 1888. év október hó 8. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 30 ft 58 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 795 ft-ra becsült 9 lo, 3 kocs, 2 tehén, 4 sertés és 30 juhból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 687/1891. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Ó-Sztopár községházánál leendő eszközésére **1891. évi március hó 20-ik napjának délelőtti 10 órája** határozott kiütetik és ahhoz a venni szándékozők ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 103. § ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Apatinban, 1891. évi február hó 19-én.

Oláh János,
kir. bir. végrehajtó.